

retter. Man er i Udvalget, kjøndt man jo ikke ved at betragte denne Sags Historie er lige glad fra begge Sider i Udvalget, dog ved Forhandlingen om denne Sag og efter Sagens nuværende Stilling kommen hinanden imøde og enedes om det Standpunkt, der er udtrykt i dette Endringsforslag, og dette Udtryk forklæres da saaledes, at man i Stedet for 72,500 Rb. vil give 50,000 Rb. til en ny Museumsbygning. Under de 72,500 Rb. findes anført en Konto paa 1,200 Rb. til Honorar for vedkommende Bygningsinspektør for Tegninger til denne Bygning. Udvalget har ikke villet stille noget bestemt Forslag i denne specielle Retning, men man har ønsket udtalt, at det dog neppe er rigtig uden i alt Fald under en meget stærkere Begrænsning at give Honorarer til Lønnede Embedsmænd for Arbejder, som de udføre i Embedsmedhjør eller indenfor deres naturlige Embedsomraade. For saa vidt der kunde spares Noget i denne Henseende, vilde der altsaa ikke blive fulde 22,500 Rb. at afskjære paa dette Beløb til Bygningsmaterialier, Arbeidskraft og overhovedet Bygningens Opførelse. De øvrige 2,500 Rb. af de 25,000 Rb. har man tænkt sig besparede paa Flytningsomkostninger og forskjellige Ting, som staa nævnte i hele den Udvikling, som findes i Betænkningen. Derjom den høitagtede Minister ikke kan tage mod dette, forbeholder Udvalget sig jo paany at tage Sagen under Overveielse, men jeg skal nævne paa Flertallets Begne, som ifjor indtog en noget strengere Stilling til dette Spørgsmaal end her er antydnet, at da maa man vende tilbage til sin tidligere Position. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Minister vil finde, at Udvalgets Skjøn om Bygningssummen for en passende Museumsbygning kan passere, og Sagen vil saaledes være endt, hvilket er heldigt ikke blot for den nye botaniske Have, men ogsaa for at faae abandonneret den gamle til Overgivelse til Finantsministeriet. Under Nr. 53 foreslaar Udvalgets Flertal — 8 Medlemmer — at nedsætte Stipendiebeløbet, 44,700 Rb., med 12,750 Rb. Der er, som det fremgaar af Anmærkningerne til Finantslovsforslaget, forlangt Oprættelsen af nye Stipendiepladser og Forhøielse af tidligere Tillæg ialt til det Beløb, hvorimod Posten her foreslaas nedsat. Udvalgets Flertal kan ikke dele den Betragtning, at de Stipendier, som ydes, just skulde stige med Prisernes Jordyrelse, thi de ere jo ikke Levebrød, men Understøttelse til Ophold. Man er heller ikke overbevist om Nødvendigheden af at forøge Stipendiepladsernes Antal, naar man overhovedet fik det ubetinget ordnet saaledes, at det var Uformuende, der fik dem, og ikke Andre, som dog maatte have Raad til at betale. Man tror heller ikke, at der i Forholdene overhovedet ligger nogen særegen Anledning til ved Forøgelse af Antallet af Stipendieportionerne og deslige at opmuntre til en større Tilgang til Universitetet, end for Tiden er Tilfældet, saa længe det dog no-

torist er saaledes, at den allerstørste Del af dem, der gaa den Vej, gaar og efter vore borgerlige Forhold maa gaa den for siden at faae Levebrød. Det viser sig nemlig, at Tilgangen er saa betydelig, at Folk siden bitterlig klage over, at de maa gaa mange, mange Aar og vente, inden de kunne faae selv et lille Embede, og naar de saa faae det, er det for lille og de behøve Tillæg. Derved fremmes ikke Videnskabelighed eller overhovedet Friskhed i det videnskabelige Liv; man fremmer heller ikke Statstjenestens Færv derved, thi de Vedkommende maa ofte tilbringe deres Ungdom og en Del af deres Manddomstid under meget trykkende Forhold og ofte med anden Bessjæftigelse end den, hvori de senere skulle virke. Derimod har man ikke noget imod under andre Former at bevilge af Kommunitetets Midler. Man har tænkt, at man vilde gjøre større Gavn med en forøget Bevilling ved at anvende den til Mænd omkring i Landet med eller uden akademisk Examen, som arbejde i en eller anden Retning til Gavn for Samfundet, men som paa Grund af Mangel paa Hjælpeindtægter ikke kunne faae f. Ex. det og det enten videnskabelige eller populære Værk fremmet eller ikke kunne faae deres Studium saaledes anlagt, at de kunne gjøre den Nytte med deres Foredrag eller anden Virksomhed, som de ellers kunde gjøre. Man har tænkt sig, at det for saadanne Mænd kunde være særdeles nyttigt, om de i nogle Maaneder eller længere kunde opholde sig i Kjøbenhavn, dels for at høre Forelæsninger paa Universitetet — og da navnlig naar dette bliver en virkelig fri videnskabelig Skole, altsaa fri for at være en Examinationsanstalt — og dels ved at benytte vore Bogsamlinger. I den Retning tror Flertallet, som sagt, at der kunde gjøres større Nytte med Anvendelsen af en Del af Kommunitetets Midler, end der vilde kunne gjøres i den af den høitagtede Minister foreslaaede Retning. Man har ogsaa leilighedsvis antydnet, at der mulig kunde være Grund til f. Ex. at yde Understøttelse til Kvinder, som tænke paa at studere Medicin. Det er imidlertid et nyt Spørgsmaal, hvormed de Verde selv ikke ere enige, og jeg skal kun berøre det i Forbigaaende, idet der ikke hos alle Flertallets Medlemmer er den samme Stykke i Overbevisningen om, i hvilken Grad en saadan Understøttelse vil være heldig. — Forslaget under Nr. 54 er forklaret ved Omtalen af Forslaget under Nr. 46. — Ved „polyteknisk Lærestiftelse“ foresligger der et Endringsforslag under Nr. 55 angaaende Understøttelse til en Portnerente. Jeg skal med Hensyn dertil henvise til Betænkningen Nr. 110. Forslaget er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget. Endvidere er der forlangt et Beløb af 800 Rb. til en større Ekstension for Ingenieur-levererne ved Anstalten. Udvalgets Flertal har Intet imod dette Forlangende, og om man end